

Írta: védi

2011 május 23. (hétfő) 08:21 - Utoljára frissítve 2011 június 03. (péntek) 18:23

Kereszttségem tanúbizonyságát szeretném megosztani veletek. Bár jómagam katolikus keresztény hitet kaptam gyerekkoromban és részesültem a kereszttség szentségében, mégis úgy éreztem, hogy az igazi kereszttség nyújtotta felszabadulás nem történt meg az életemben.

A kereszttség hivatott eltörölni az ember eredendő bűnét, amely nem más, mint a szüleinktől kapott helytelen viselkedési és gondolkodási minták, mely nem az Isten felé törekvést segítik, hanem éppen tőle távolítanak el. Mindenki ezekkel a mintákkal születik meg, a papok által kiszolgáltató kereszttség szentsége mégis kevés ember bűnét törölte el.

Tanítóm segítségével, akinek írását az életről és a halálról a portálon is olvashatjátok, betekintést nyerhettem a kereszttség valódi misztériumába. Pár hónappal ezelőtt a közösség, ahova tartozom, tanúja lehetett több tagunk megkeresztelkedésének. Engem megdöbbsentett, amikor tanítóm megkeresztelte néhány társunkat, hogy mekkora változást tud előidézni egy ember életében a bűnöktől való megszabadítás. Akiket megkereszteltek, mindegyik elmondta, hogy gyökeresen megváltozott az életük, megérezték Isten szeretetét, s a körülöttük lévő emberek is vágytak az ő társaságukra. Szentlélekkel telve meséltek Isten országáról és az ő szeretetéről, melyet sugároztak az emberek felé. Én is vágytam megélni ezt a csodát, s egyik este nagyon kértem Istent, hogy hadd legyek méltó a keresztségre. A korábbi években Isten jelenléte megérintette az életemet, de mindig halogattam a vele való foglalkozást és a benne való elmélyülést. Pár hónappal ezelőtt már olyan erővel éledt fel bennem az érzés, hogy csak Isten segíthet rajtam és szabadíthat meg a bűntudataimtól, míg nem teljes erőmmel, hitemmel tudtam őt kérni, hogy tegyen ennek részesévé.

Egyik összejövetelemlünkör megtörtént velem a csoda, és a Tanítóm arra kért, hogy álljak elé. Elkezdtem dicsőíteni Isten nevét, és közben átéltem az ő jelenlétét. Sajnos azonban a nagy várakozásom miatt már-már úgy tűnt, hogy nem vagyok képes tovább emelkedni lélekben, s ekkor úgy döntöttem, hogy utoljára összegyűjtöm minden erőmet és hitemet, s ellenállok a sátán suttogásainak (hogy nem vagyok képes megélni). Amikor ezt ki tudtam jelenteni magamban, a Tanítóm megkeresztelt. Olyan hála töltött el Isten és a Tanítóm iránt, amilyen hálát sohasem éreztem még irántuk. Teljes erővel rám tört Isten szeretete. S akkor értettem meg, mennyire helytelenül gondoltam azt az évek alatt, hogy Isten engem nem szeret. Azt éreztem abban a pillanatban, hogy kérhet tőlem bármit, én megteszem neki örömmel.

Akkor éppen életem legnagyobb keresztjének felvállalása előtt álltam, el kellett engednem a számomra legfontosabb embert. Azóta ezt megtettem, és ahogy a megkeresztelkedésem során éreztem, hogy Istenért bármit megtennék, elengedtem az egyik legnagyobb keresztmet. Napról napra jobban érzem, hogy Istent szolgálni örömmel tölt el, pedig higgyétek el, korábban nem értettem mi tehet egy embert boldoggá Isten szolgálatában. A kereszttségem óta új célt tűztem ki magamnak. A célom már nem a halál, amerre korábban tartottam a fájdalomaimnak, félelmeimnek, vágyaimnak köszönhetően, hanem most már hiszem az örök életet, s hiszem,

Kereszttségem tanúbizonysága

Írta: védi

2011 május 23. (hétfő) 08:21 - Utoljára frissítve 2011 június 03. (péntek) 18:23

hogy Isten az embernek előkészítette az Új Jeruzsálemet, az ígéretet!

Korábban sokszor erőtllenül ébredtem fel, ma már nincsen bennem ilyen. Életerő van bennem, melyet pontosan azáltal nyerek, hogy Istent követem és az ő tanításait. A kereszttségemet követő napokban megláttam minden emberben az Istent és elmosolyodtam Isten teremtményeinek szépségén. És ami a legnagyobb változás bennem: már nincsen bűntudatom. Korábban a múlt sebeit nyalogattam, s féltem a jövőtől, ma pedig hiszem, hogy Krisztus megváltotta a bűneimet, ezért nekem felesleges azoktól szenvednem. A bűntudatom eltörlése által most már másra tudok összpontosítani, s várom Krisztus eljövetelét! Töreksem megvalósítani a békét az életemben, s megbékélni korábbi haragosaimmal.

Szívből kívánom mindenkinek, hogy átélje a megtérés csodáját, amelynek részese lehettem!